

Tajemnica sukcesu - jak wychować wspaniałe dziecko

Wewnętrzne zadowolenie, wiara we własne siły i możliwości, towarzyskość, aktywność i radość to cechy niezbędne do osiągnięcia sukcesu w życiu dorosłego człowieka. Nasuwa się pytanie : Jak wychowywać dziecko aby posiadało takie cechy?

Podstawą, na której opiera się wszelkie wychowanie jest traktowanie dziecka z takim samym szacunkiem, jakim cieszą się dorośli, podziwiając je, sprawiamy, że więź między dzieckiem a rodzicami jeszcze bardziej się zacieśnia. Następną podstawą jest miłość bezwarunkowa, bez żadnych wymagań, sprawiająca, że związek pomiędzy dzieckiem a rodzicami staje się jeszcze silniejszy.

*Do podstawowych zasad rodzicielstwa, warunkujących sukces wychowawczy oprócz przedstawionych wcześniej należą: porozumienie, wspomaganie rozwoju intelektualnego, wpajanie poczucia godności, nauczanie wartości, utrzymywanie więzi społecznych. **Porozumienie** jest najtrudniejszą ze wszystkich rodzicielskich umiejętności. Poszanowanie prawa dziecka do intymności oraz do milczenia wymaga umiejętności komunikacyjnych, które trzeba opanować, aby mieć wspaniałe dzieci. Największy problem współczesnych rodziców i ich dzieci to luka komunikacyjna, która tworzy się, ponieważ rodzice za dużo mówią i nie słuchają swoich dzieci. Aby tę komunikacyjną przepaść zniwelować, należy przestrzegać następujących rad:*

- *Rodzice muszą zrobić pierwszy krok, pokazać, że są gotowi słuchać oraz zapoznać się z nowymi sposobami postrzegania dziecięcych problemów.*
- *Należy dziecku mówić o swoich uczuciach, dzielić się z nim swoimi przemyśleniami i pokazywać mu swoje emocje.*

Zatem najważniejsze jest to, aby rodzice w porę zorientowali się, czego dziecko oczekuje, a wtedy mogą uniknąć wszelkich problemów wychowawczych. Do negatywnych form porozumiewania się, które ranią dziecko należy: krytykanctwo, oskarżenia, pouczanie, pomaganie. Natomiast całkowicie uniemożliwia porozumienie dziecka z dorosłym: poniżanie, ocenianie, komenderowanie, straszenie. Formy te zamiast skłaniać do posłuszeństwa, budzą sprzeciw, a w przypadku bardzo małych dzieci – strach.

Do skutecznych metod porozumiewania się, bez których ani rodzice, ani nauczyciel nie poradzą sobie jest kompromis i współpraca.

***Wspomaganie rozwoju intelektualnego** poprzez tworzenie w domu atmosfery sprzyjającej twórczemu myśleniu, zachęcając dzieci do wymyślania nowych, swobodnych, niezwykłych, szalonych idei. Nie kontrolujemy dziecka na każdym kroku a cenimy w nim oryginalność i spontaniczność.*

***Dyscyplina** czyli ustalenie reguł i ograniczeń, aby potem pozwolić dzieciom żyć swobodnie w określonych przez siebie granicach. Rodzice nie wtrącają się nieustannie w działania dzieci, nie pomagają, nie doradzają, nie są nadopiekuńczy. Kiedy jednak dzieci zawiodą ich zaufanie muszą ponieść konsekwencje swego zachowania. Uleganie wszystkim żądaniom dziecka nie ma nic wspólnego z miłością.*

***Wpajanie poczucia godności** to uczenie szacunku do samego siebie. Potrzeba bycia kochanym i podziwianym istnieje w nas od wczesnego dzieciństwa. Dlatego należy chwalić dzieci nawet za najmniejsze osiągnięcia, dostarczając im motywacji zewnętrznej, chwając i zachęcając do działania. Tego właśnie najbardziej brakuje większości dzieci. Często dzieci cierpią z powodu niskiej samooceny. Aby miały przekonanie o swojej wysokiej wartości należy im powtarzać bez końca, że potrafią poradzić sobie z każdą nową sytuacją. Rosnąca pewność siebie z czasem zmieni się w odwagę, a potem w wytrwałość w dążeniu do celu. Bardzo dużą rolę w budowaniu wysokiej samooceny odgrywa nagroda. Jest jeden warunek: nagroda musi być dawana w odpowiednim czasie i z właściwego powodu. Zbyt łatwo zdobywane nagrody dają efekt odwrotny od zamierzonego. Sprawiają, że dziecko uzależnia się od nagród, traci szacunek do samego siebie i w efekcie nie ma żadnych osiągnięć. Dlatego też nagradzamy dzieci hojnie, ale tylko wtedy gdy na nie zasłużą, bo tylko wtedy nagroda ma sens. Jednak zawsze najważniejsza jest osobista satysfakcja, z dobrze wykonanego zadania. To jest najprawdziwsza najlepsza nagroda.*

***Nauczanie wartości** to kolejna z zasad rodzicielstwa warunkująca sukces wychowawczy. A najlepszym gruntem przekazywania dzieciom wartości etycznych jest rodzina oparta na szacunku, miłości i równym traktowaniu wszystkich jej członków. Do wartości tych należą m.in.: ambicja, wiara, uczciwość, praca społeczna, wykształcenie. Należy w tym miejscu poświęcić uwagę zagadnieniu pieniędzy – „wartości, która*

zastąpiła wszystkie pozostałe”. Rodzice muszą bardzo uważać, żeby nie przywiązywać zbyt wielkiej wagi do pieniędzy. Nie należy używać ich do dyscyplinowania dziecka / np. wstrzymywać kieszonkowe za złe zachowanie/ ani nagradzać za dobre stopnie. Pieniądze nie powinny mieć żadnego związku z zachowaniem dziecka. Uczucia należy okazywać chwaląc i poważając dziecko, a nie nagradzając materialnie.

***Utrzymywanie więzi społecznych** potrzebne jest aby dzieci w swoim życiu były szczęśliwe a nie wegetowały na jego marginesie. Aby w przyszłości były pożyteczne dla rodziny i dla całego społeczeństwa. Cele można osiągnąć poprzez nauczanie dzieci kilku podstawowych zasad, takich jak: wiara dziecka w to, że ktoś chce się z nim zaprzyjaźnić; możliwość kontaktu z ludźmi w różnym wieku, aby móc zaobserwować, w jaki sposób w praktyce działają umiejętności społeczne i jak reagują na nie inni ludzie.*

Wychować wspaniałe dziecko to nie wychować jakiegoś wyjątkowego geniusza, ale dziecko rozsądne, rezolutne, odporne na sukces, jak i niepowodzenie, przygotowane na każdą sytuację życiową, a przy tym zadowolone z życia czyli szczęśliwe.

Na podstawie literatury przedmiotu oraz źródeł internetowych

Barbara Pasińska